

u svijetu u kojem se zbijenom jezgrovitošću nalazi sržno usmjerenje cijelog II. vatikanskog sabora. Proteklih deset godina opravdavaju, potvrđuju i samim time nagrađuju tu zamisao i pothvat.

Kroz proteklo desetljeće *Crkva u svijetu* bilježi trajni uspon, ne samo vidljivom grafičkom opremom, nego ponajprije brojem svojih suradnika, aktualnošću tematike, dijaloškim usmjerenjem, odmjerenom otvorenošću. Iako nikla u sasvim određenoj sredini, *Crkva u svijetu* je već davno prerasla okvire splitskog teološkog kruga, a što je posebno značajno, ona se kao nijedan drugi naš časopis okružila i lijepim brojem stručnih suradnika pučana (laika). Otmjenom nenametljivošću uredništvo je zadužilo našu javnost i vrijednim nizom izdanja od kojih neka spadaju u red najboljih ostvarenja naših domaćih autora. Sve to svjedoči o snazi nadahnuća koje usmjeruje ovaj časopis, otkrivajući nam njegovu vitalnost i ustrajnu želju da uvijek iznova na razini kulturnog stvaralaštva budno prati i usmjeruje poglavite tokove kršćanske misli, crkvenog života i svega onoga što se na to odnosi, nikad ne zaboravljajući stvarnost životnih okvira u kojima se rađa ta misao i u kojima se treba ostvariti crkveni život. I baš stoga *Crkva u svijetu* trajno ispunja svoja obećanja, i naša je želja da se ona ovom poslanju ne iznevjeri.

Iskreno se radujemo dosadašnjim uspjesima, čestitamo Uredništvu i Izdavaču, i s nepritajenim ponosom želimo dugu i plodnu budućnost.

CRKVA U SVIJETU U OGLEDALU SVOJIH ČITATELJA

PRATIM CRKVU U SVIJETU od njezinih početaka i svjedok sam njezina razvoja i rasta. Temelji njezine orijentacije bili su tako određeni i čvrsti da su pružili potpunu sigurnost za dograđivanje i nijansiranje njezina profila. Držim da je njezina osnovna vrijednost u potvrđivanju naše prisutnosti u Crkvi i u svijetu, a kulturni značaj i snaga u njezinoj stručnoj vrijednosti i kulturnoj razini; otvorena je i kritički objektivna (...).

Kalman Mesarić, književnik, dramaturg, Zagreb*

CRKVA U SVIJETU na autentičan način širi kršćansku misao. Ona želi — a to i postiže — Crkvu ponazočiti i posadašnjiti u suvremenom svijetu. Čestitam.

Dr. Adalbert Rebić, prof. na
Bogoslovnom fakultetu u Zagrebu,
urednik *Bogoslovske smotre*, Zagreb

* Titule i službe uz potpise naših suradnika, dopisnika, stavilo je naše uredništvo. Molimo cijenjene suradnike, da nam na ovome ne zamjere i da nam oprostite ako nismo naveli ispravno, dotično točno sve podatke. (Uredništvo)

LJUBAV MEĐU LJUDIMA, sloga i zajedništvo — osnovni je poziv kršćanstva i svakog kršćanina. Uklanjanje neprijateljstava i pomirenje ljudi naša je zajednička dužnost u svijetu. Čini se da je upravo tom mišlju vođeno i Uredništvo naše hrvatske katoličke revije *Crkva u svijetu*, koja već čitavo desetljeće izarava duh ljubavi i sloge u ovom našem svijetu opterećenu mržnjama i neslogom. Čestitam i želim da se u tom duhu nastavi. Mislim da bi trebalo više raditi na širenju časopisa i povećanju broja čitatelja, da bi ovo vrijedno štivo zadobilo onu širinu u našem hrvatskom narodu, koja mu po misaonoj, vjerskoj i humanoj dubini tekstova i pripada.

Stipe Vuković, publicist, Split

ODUŠEVLJEN SAM *Crkvom u svijetu* pa ne znam jesam li u stanju biti objektivn, što nije daleko od indiferentnosti. U poplavi svakojakog tiska, ona je pravo osvježenje, vrlo dobro je uređivana, ima sposobne suradnike; okrenuta je ne samo vječnoj vertikali, nego i »uzavreloj« horizontali; aktualna je i dovoljno informativna. I nije se zamorila, nije oveštala. Jedinstvena je u tome što doprinosi ne samo religioznoj, nego i općoj kulturi. Ostavit će svoje tragove u našim kulturnim analizama. Priželjkujem da ostane dugo ovakva kakva je; stoga ništa ne predlažem, ništa ne sugeriram.

Čitatelj iz Bosanske Krajine

(..) ŠTO SE TIČE SAME revije *Crkva u svijetu*, spontano mi kao njezina značajka dolazi jedna riječ, a ta je rast. Reviju obilježava rast. To zvuči malo, jer uključuje nedosegnutost konačnoga, i znači mnogo, jer suoznačuje život, kojemu je jedino vlastito organski rasti. No ako Crkva raste, i svijet raste, onda revija, koja je posvećena upravo Crkvi u svijetu, jedva da može nešto drugo — nego rasti.

Dr. Ivan Golub, prof. na Bogoslovnom fakultetu u Zagrebu, Zagreb

(..) KAD SE OBAZREM na *Crkvu u svijetu* kroz ovih 10 godina, vidim da je ispravno odmjerila suvremene prilike i vrlo dobro se uključila u naš duhovni i kulturni život. Da bi unaprijedila Crkvu u domovini i u skladu s općom Crkvom tragala za istinom i autentičnim životom, ona je u perspektivi kršćanskog optimizma i zdravog humanističkog realizma našega stoljeća našla svoj stil u izlaganju teološko-filozofskih i kulturno-umjetničkih vrednota u Crkvi i u svijetu. U tome ne zaostaje za svjetskim katoličkim revijama. Zato od srca čestitam CUS-u!

Dr. Mladen Karađole, prof. filozofije i dušobrižnik, Bruxelles, Belgija

(..) IAKO BI NAM BILO drago da toga bude što više, ipak i do sada su u *Crkvi u svijetu*, u manjem broju, zastupljeni i lijepi, informativni i dragocjeni članci i osvrti o našim zaslužnim muževima, iz naše kulturne baštine (...).

Miroslav Čorković, ekonom. savjetnik, pisac kulturno-povijesnih radova, Zagreb

(...) VAŠ JE ČASOPIS jedan od najinteligentnijih religiozno-filozofskih časopisa koji mi je dospio u ruke i koji čak i okorjeli agnostici mogu kova mogu čitati sa zanimanjem i korišću.

Dr. Edo Pivčević, prof. filozofije na bristolskom sveučilištu, urednik *British-Croatian Review*, Engleska

PRATEĆI DESETGODIŠNJI rad *Crkve u svijetu*, uvjerio sam se da je vjerno širila religioznu misao i kršćanski potvrđivala slobodu ličnosti. Vjerujem da će i unaprijed visoko dizati barjak istine na raznim područjima znanosti, religiozne misli i kulture. Raspravljajući o vjeri, znanosti, filozofiji, umjetnosti i književnosti neka ova naša vrsna revija bude na korist i našem kleru i svjetovnjacima.

Msgr. Ivo Gugić, biskup, Trogir

(...) REVIJA JE klasična, naučna, dobra!

Antun Milošević, župnik, Stari Mikanovci, Slavonija

DESET GODINA RADA *Crkve u svijetu* pruža mi ugodnu priliku da se obratim uredništvu, saradnicima i brojnim čitateljima revije. U obilju domaće i inostrane teološke periodike, privukao me je svojevremeno naziv revije: *Crkva u svijetu*. Bio je to kao nagovještaj jednog programa, za niz slijedećih decenija. Mislim da ste ispunili dio toga obimnog posla i da možemo s ponosom pogledati na proteklo vrijeme i zbivanja u njemu.

Vi ste sa vašim saradnicima u službi jedne odgovorne misije, a protekli period znak Vam je uspješno obavljenog zadatka i povjerenja brojnih čitatelja. Ostali ste vjerni Crkvi i niste se izgubili — u svijetu. Sadržajem priloga, rasprava, kritičkih ocjena i prikaza nastojali ste da Crkva u ovom, našem svijetu i vremenu bude — svjetlo, sol i kvasac. Plodovi nisu izostali. Odrazili ste hrvatsku katoličku misao i iskustvo pastoralne prakse u Dalmaciji. Okupili ste niz novih i mlađih saradnika i tako preuzeli časne i odgovorne obaveze za budućnost (...).

Protojerej o. Jovan Nikolić, paroh Srpske pravoslavne crkve u Zagrebu, Zagreb

(...) PRATIM I RADO čitam *Crkvu u svijetu* od njezina prvoga broja. Dakako, najviše me zanimaju one stranice koje su bliže mojim zanimanjima, a koje me, moram priznati, redovito vrlo zadovoljavaju. Cijenim i jezičnu stranu časopisa.

Crkva u svijetu se rađala u jeku II. vat. sabora. Taj Sabor joj je vjerojatno nadahnuo i ime, i to više stvarno nego samo doslovno, jer ona nam govori ne samo o odnosu Crkve prema svijetu (jučer, danas, sutra), nego i o odnosu svijeta prema Crkvi. To su dva nužna i recipročna odnosa, koji bi morali biti u dužnom ravnovjesju. A to je teško ostvariti. Stoga držim da se bitni zadatak ovog našeg zajedničkog časopisa sastoji u tome da iz broja u broj doprinosi poboljšanju tih spomenutih dvaju odnosa. To je sadržaj i mojih želja za budućnost *Crkve u svijetu*.

O. dr. Atanazije J. Matanić, ofm, prof. na Lateranskom sveučilištu u Rimu, Italija

PRIMIO SAM *Crkvu u svijetu*. Bogata je sadržajem i raznolika. Pročitao sam neke priloge. Vrlo su zanimljivi, vrijedni...

Dr. Ratko Perić, prof. na bogosloviji
u Sarajevu, Sarajevo

CRKVA U SVIJETU JE načelna, ali istodobno u svojoj širini tolerantna i obazriva. Bili bismo siromašniji kad bi se njezino svjetlo ugasilo. Potrebna nam je. Bilo bi nam drago da što više izbjegava tuđe i manje razumljive riječi, te da se više bavi našom Crkvom na hrvatskom jezičnom području.

Dr. Đuro Kuntarić, odvjetnik,
Slavonska Požega

VAŠA SE REVIJA može takmičiti s najboljim evropskim časopisima. Čestitam na radu i uspjehu. Drago mi je što *Crkva u svijetu* donosi raznovrsne članke, iz raznih područja znanosti i misli, tako da je izvrsno štivo našim intelektualcima. Vrlo dobro je uređivana, napredna je, ali solidna.

Dr. Ivan Pavić, prof. u mirovini, Pula

ČESTITAM DESETU obljetnicu! Čujte glas hrvatskog Gradišća. (...) *Crkva u svijetu* nas upozorava da Crkva nije samo Majka župne zajednice, biskupije ili jednoga naroda; ona je Majka svega svijeta. Tu širinu pogleda i svježinu duhovne kulture i do nas nosi Crkva u svijetu... Neka i unaprijed nastavi svojim plemenitim radom i potakne nas da u Crkvi bude manje formalnosti, a više duhovne snage i misionarskog žara... da nova Crkva osvane i u oazi hrvatskog Gradišća.

Mr. Stefan Horvath, zač. kanonik Zagreba, dekan Splita
i Gradišća, Kleinwarasdorf, Gradišće, Austrija

(...) CRKVA U SVIJETU JE dorasla prilikama našega vremena, ona ih dobro odražava i ispravno se prema njima postavlja. Dobro je da se nije zatvorila samo u crkvenu ili samo u teološku problematiku. Vrlo brižno prati duhovna kretanja i u nas i u svijetu i reagira uvijek s pozicija kršćanskog intelektualca na zadovoljstvo svojih čitatelja. Uspjela je oko sebe okupiti naše najbolje pisce i teologe. Držim da je sada naša najbolja teološko-filozofska revija. Od srca čestitam voditeljima i suradnicima (...).

Dr. Duka Marić, župnik-dekan, kanonik, Zemun

SRDAČNO ČESTITAM 10. obljetnicu! Kroz ovo vrijeme *Crkva u svijetu* je značila ono što joj kaže i naslov. Uvodila je Crkvu u suvremeni svijet. To je uvođenje bilo svestrano. S darom Duha Svetoga pristupilo se svim značajnijim pojavama suvremenog života. Uza sve to svestrano prodiranje, nigdje se nije pokušalo da se oslabi Crkva, bilo u dogmama, bilo u moralnim načelima. Svijetla je takva 10. godišnjica jedne suvremene revije!

Msgr. Gracija Ivanović, apost.
administrator, Kotor

PROČITAO SAM s velikim zanimanjem vaš izvrсни časopis; obnavljam pretplatu i prilažem skromni doprinos vašim naporima* (...).

Dr. Vanja Gaston Ilić, pravnik
New York, Sjedinjene Države

SA ZANIMANJEM i znatiželjom pratim svaki broj *Crkve u svijetu*. Uvjeren sam da ona ispunja jednu prazninu u našem vjerskom tisku. I prevalivši svoj desetogodišnji put, nije nas razočarala.

Raznolikost problema, ozbiljnost kojom im se pristupa, te ujedno stručnost i otvorenost časopisa raznim stajalištima — uočljive su njezine odlike. No mišljenja sam da na današnjeg čitaoca zamorno djeluju koji put suviše dugi članci, osobito kad su pisani teškim stilom. Stoga ih treba izbjegavati. A nađe se koji put i osam tiskanih stranica bez ikakva podnaslova.

Iako *Crkva u svijetu* mora biti okrenuta sadašnjem trenutku i njegovim zahtjevima, bilo bi pohvalno kad bi u svakom broju donijela nešto iz naše hrvatske prošlosti, u kojoj je Crkva odigrala značajnu ulogu. Zato pozdravljam u ovom prošlom broju prilog o Jurju Dalmatincu. Zar biste smijeli propustiti 400. obljetnicu rođenja Bartula Kašića, pisca prve hrvatske gramatike?

Bili bismo zahvalni uredništvu kad bi nas jednoga dana obradovalo bibliografijom *Crkve u svijetu*, da ne bi toliko vrijedno blago ostalo sakriveno, nepristupačno.

Prof. Žarko Brzić, katol. pisac,
duhovnik i profesor u sjemeništu, Zadar

CRKVA U SVIJETU imponira vanjštinom, ukusom i suvremenom grafičkom opremom, ali još više zreim, izabranim sadržajem, koji je jasan i načelan, te iznenađujućom otvorenošću u tumačenju suvremenih duhovnih i misaonih zbivanja. Simpatično je i korisno što časopis među studiozno pisane rasprave upliće i pokoji kraći beletristički prilog... Nivo revije u pogledu ozbiljnosti i aktualnosti tema zaslužuje svaku pohvalu; stoga su naše želje da i unaprijed nastavi svojim utrtim stazama humanog pristupa čovjeku.

Ivo Balentović, književnik, urednik *Susreta*, Umag, Istra

(...) CRKVU U SVIJETU rese istinoljubivost, komunikativnost i širina pogleda. Ona vrlo uspješno vrši svoj postavljeni zadatak: s jedne strane izgrađuje i promiče kršćansku misao, s druge potvrđuje duhovne veze između Crkve i svijeta. Pohvalno je da se i u tome osjeća stanoviti rast, napredak.

Bilo bi nam drago da češće uspostavite vezu i s ljudima izvan naše zemlje koji nam imaju što reći, zatim s našim svjetovnim krugovima, pa i ateistima, koje također zanimaju humanističke, etičke i religiozne preokupacije (...).

Dragoš Machiedo, dipl. ing. elektrotehnike, Zagreb

* Hvala Vam g. Iliću. Materijalni doprinosi predstavljaju važnu potporu našoj reviji. Stoga smo posebno zahvalni našim čitateljima i dobročiniteljima, kad nam u tome pomažu. (Uredništvo)

(...) VRIJEDNOST JE svakog časopisa izražena u tome da se s radošću očekuje i sa zadovoljstvom pročita. Ja tako očekujem *Crkvu u svijetu*. Dotjerana u svakom pogledu, na visokoj je kulturnoj razini, ali je istodobno zanimljiva, aktualna. I informativna je. Bez strančarstva i polemike, vrlo dobro nas informira o suvremenim duhovnim i misaonim kretanjima i u svijetu i u Crkvi (...).

Don Srećko Čulina, župnik, Prisoje, Hercegovina

U POVODU 10. obljetnice moje iskrene čestitke uredništvu, suradnicima i čitateljima (...).

Držim da je najveći uspjeh Crkve u svijetu što je oko sebe okupila znatan broj naših poznatih pisaca s kulturnog i filozofsko-teološkog područja. Zatim što je naša. A naša je ne samo zbog onih koji u njoj pišu, nego i zbog pitanja o kojima piše. Teme su uglavnom suvremene, specifično naše...

Posebni primjedaba nemam, osim što ponekad dobivam dojam da su pojedini članci previsoki, stilski i tematski, za širu čitalačku publiku. Istina, to nije na štetu kvaliteta samog časopisa, nego većeg broja potencijalnih čitalaca ove vrsne revije. No, potrebna nam je takva revija. Toga bismo morali biti svjesni svi mi pretplatnici *Crkve u svijetu*, pa je podržavati redovitom pretplatom i ustrajnim širenjem (...).

Dr. fra Šimun Šipić, prof. na franj. bogosloviji u Makarskoj, urednik *Službe Božje*, Makarska

SAMO JEDNO

Alma Fides

Sjedjela je do Tvojih nogu. Zapanjena. Zanesena. Slušala je: pretvarala se u Molitvu.

Bio si kratak i jasan: »Marija je najbolji dio odabrala, koji se od nje neće oduzeti«.

Pomalo se stišavalo negodovanje Marte. Ponekad ruke obmanjuju srce, odgađaju misao. U onom domu gostoljubivosti, jednom davno, Misao je htjela biti prva.

Učitelju, ipak nije sve jasno. Zagonetan si, kao uvijek. I Marta bila je ljubav. Nećeš valjda reći da nije molitva. I Ti si molio toliko puta — ne izgovarajući riječi, ne uranjajući meditativno u bit Oca. Liječio si, hranio, opsjednute oslobađao. Ne reci da t a d a nisi molio.

Razmišljam, pomalo ljudski. Zbunjuje me kuća, grad, zemlja. Sve je p o k r e t. Bez kretanja u tom mehanizmu Pokreta ja sam mrtvac. Dinamizam ljudski, Bože. Ti si me u nj ubacio.

Ne hulim, ali ne mogu a da ne nametnem svoj pojam. Upotrijebit ću T v o j u sliku. Ti znaš da li je iz sličnog konteksta: ptice nebeske hrane